

15 czerwca 1932 r.

B42 d 9/08

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16020.

Kl. 51 e 10.

Leopold Jung
(Złoczów, Polska).

Przyrząd do obracania nut.

Zgłoszono 15 maja 1930 r.

Udzielono 21 marca 1932 r.

Ręczne obracanie nut, jak wiadomo, powoduje pewną stratę czasu, odrywając gracza od wykonania partii muzycznej. Do zapobiegania powyższemu służy przyrząd według niniejszego wynalazku, dzięki któremu po potrąceniu, względnie lekkim naciśnięciu dźwigni kartki z nutami obraca się samoczynnie i kolejno jedna za drugą.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku; fig. 1 przedstawia ogólny wygląd przyrządu z nutami leżącymi na pulpicie, fig. 2 — rzut z góry po zdjęciu pokrywki *A*, fig. 3 i 4 — rzuty boczne, fig. 5 — ramię obracające nuty, fig. 6 — łapki do kartek nutowych, fig. 7 — amortyzator uderzeń.

Do pulpitu przymocowuje się małe blaszane pudełeczko *A* z mechanizmem obra-

cającym kartki. Dźwignia *C* służy do wprowadzania mechanizmu w ruch. Przy pudełku są osadzone ruchomo na wspólnej osi ramiona *B* zakończone łapkami *T* (fig. 6) służącymi do trzymania poszczególnych kartek. Ramiona zaopatrzone są w kauczukowe zakończenia *M*. Każde z ramion może samodzielnie obracać się o 180° naokoło wspólnej osi i jest złączone ze spiralnymi rozciągliwymi sprężynami *D*, które usiłują obrócić ramiona w kierunku z prawa na lewo.

W pudełku znajduje się ząbkowany sworzень *F* wychodzący nazewnątrz pudełka tak z jednej, jak i z drugiej jego strony. Sworzень ten przytrzymuje ramiona *B*, nie pozwalając im obrócić się. Sworzень *F* leży na mostku *H*, na którym znajduje się ruchoma

zapadka *G*. Mostek może być posuwany wzdłuż pręcików *S*; wówczas zapadka *G* wchodzi w ząbienie ze sworzniem *F* równocześnie wysuwa go z pudełka o długość, odpowiadającą szerokości jednego ramienia *B*, i w ten sposób go zwalnia. Wówczas sprężyna powoduje obrót tego ramienia i razem z nim kartki z nutami. Mostek *H* jest stale dociskany do jednej ze ścianek pudełka przy pomocy sprężyn nawiniętych na pręciki *S*. Ruch mostku powoduje się przez nacisk na rączkę *C* złączoną z nim dźwignią kątową *L* osadzoną na osi przymocowanej do ścianki pudełka *A*. Każdy nacisk na rączkę *C* powoduje w ten sposób obrót jednego ramienia *B*, których może być dowolna ilość.

Ażeby zapobiec stukom powstającym przy opadnięciu ramion *B* na przeciwną stronę, stosuje się amortyzator *N*, składający się z wygiętej sprężynującej sztabki, po której ślizga się kauczukowy koniec ramienia *M* i uderza o kauczukową poduszeczkę.

Łapka *T* służy do trzymania nut i jest przymocowana do końca ramienia *B*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do obracania nut, znamienny tem, że składa się z kilku ramion (*B*) osadzonych na wspólnej osi i zaopatrzonych w łapki (*T*) do trzymania kartek z nutami, które to ramiona pod działaniem rozciągłych sprężyn, względnie gumowych nici *D* mają stałą dążność do obracania się z pra-

wa na lewo i są przytrzymywane zapomocą przesuwnej ząbkowanej sztabki *F*, zachodzącej na te ramiona, względnie wchodzącej w wykonane w nich otwory.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że sztabka przytrzymująca ramiona (*B*) umieszczona jest na ruchomym mostku *H*, zaopatrzonym w ruchomą zapadkę (*G*) wchodzącą w ząbienie ze sztabką (*F*) i powodującą przy każdym ruchu mostku wzdłuż sztabek (*S*) wysuwanie się sztabki (*F*) nazewnątrz o szerokość jednego ramienia (*B*) i zwolnienie tegoż, dzięki czemu ramię to obraca się o 180° i jednocześnie obraca kartkę z nutami.

3. Przyrząd według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że w celu uniknięcia stukania, pochodzącego od uderzenia obroconego ramienia, koniec jego jest zaopatrzony w gumową nakładkę (*M*), która ślizga się w końcu ruchu ramienia po sprężynującej sztabce amortyzatora (*N*) i opada na gumową poduszeczkę.

4. Przyrząd według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że mostek (*H*) jest wprowadzany w ruch przy pomocy rączki (*C*) i dźwigni kątowej (*L*), przyczem ruch powrotny mostku powoduje sprężyna nawinięta na sztabkę (*S*) i opierająca się jednym końcem o ściankę pudełka zawierającego mechanizm, a drugim o boczną ściankę mostku.

Leopold Jung.

